

z Białymostka

On 21 VI 42 r. zostalam wywieziona razem z ro-
dzina na Sybir do miasta Bernau. Tam mi-
szkalismy w ciemnym pokojku na posiatku, eta
duszej przeszereni za miastem zostaly stado-
wane baraki w ktorych zostalyśmy umieszczo-
ne. Mężczyźni i kobiety pracowali przy
budowie fabryk i drog kolejowych. Rosjanie
zde byli ustosunkowani do nas jak też dźt-
ni w ktorych los ten sam spowodowal na Sybir.
Dzieci mówili że Polska nigdy niepowstanie
ze Litwa zajmie nasze ziemie i będy pano-
wać nad nami. Starali się zmniejszyć naszą
kuchnię która z każdym dniem użadala.
Po posiatku zaszły gwałtowne choroby, a zmi-
nił się. Przeważnie umierali dźtci. Ojciec
gwałtowny patrzeł na ból matek, góły kłó-
ły swoje dzieci do grobu na obczyźnie. Po
Pół roku miesiącach N.K.W. obgłoszono am-
nestję. Byliśmy wolni. On 5 VI 42 r. przyje-
chalam do Teheranu, gdzie wstąpiłam do
P.S.K.

Och. Półki.